

være med at købe dem. Og når der bliver lagt nye afgifter på – hvad enten man så pakker det ind som miljøafgifter eller emballageafgifter eller mineralvandsafgifter – så skubber det omsætningen ud af Danmark, og det synes vi er en dårlig idé.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Skatteministeren – og så betragter jeg denne ordveksling som afsluttet.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg må altså lige korrigere hr. Kim Behnke: Den 1. juli 1996 nedsatte regeringen spiritusafgiften.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg var lige ved at sige, hvad skal jeg sige, for hr. Kim Behnke siger jo nu det modsatte af det, hr. Kim Behnke sagde i sit første indlæg, hvor han talte meget om, at varerne også havde en affektionsværdi, og hvor han også sagde, at folk ikke nødvendigvis handler rationelt, for nu siger han jo, at de sammenligner priserne med priserne i land osv., og hvis varerne er billigere, så køber de dem, og hvis de er dyrere, så køber de dem ikke.

Jamen hr. Kim Behnke sagde jo præcis, at selv om de var dyrere og endda ikke engang nedsat, så købte de dem stadig væk!

Hvordan det så i øvrigt kan bruges som et argument for at fastholde det toldfrie salg, ved jeg ikke, og jeg skal ikke gøre mig klog på hr. Kim Behnkes tankesæt, men jeg kan i hvert fald ikke følge med længere.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Fru Charlotte Antonsen som ordfører.

Charlotte Antonsen (V):

Det toldfrie salg burde have været afviklet for længst, for det er i virkeligheden en ejendommelig hybrid i det indre marked, og det var jo faktisk dengang, da man i EU besluttede at gennemføre det indre marked, man samtidig besluttede at afskaffe det taxfree salg.

Beslutningen blev truffet i 1991, og når man i dag betragter den beslutning, skal man jo altså ikke glemme alle de gode ting, der fulgte med det indre marked i form af billigere og bedre varer og et større vareudbud, altså et større sortiment.

Og for os at se hænger sagen fortsat sammen med det indre marked, og vi mener, at det er en

fordel for Europas borgere, at de kan købe varerne, hvor de har lyst. Og vi synes, det er unaturligt, at man stadig har nogle enklaver rundt omkring, hvor man af historiske grunde kan købe tingene toldfrit.

Så Venstre står fortsat bag beslutningen fra 1991, og vi har følt os noget irriterede over den måde, som det socialdemokratiske europaparlamentsmedlem Freddy Blak har ført sig frem på i denne sag, for netop fordi han er medlem af Europa-Parlamentet, får befolkningen let nogle falske forventninger, når man render rundt og siger, at det skulle være muligt at omgøre den beslutning.

Det mener vi ikke at der er noget som helst der tyder på at beslutningen kan. Den kan ikke omgøres, for det er en enstemmig beslutning, og det kræver altså enstemmighed blandt EU's 15 lande, før man kan lave den om igen, og det kan vi slet ikke forestille os at man kan få.

Det har været nævnt i debatten, at det skulle give færre arbejdspladser, og der har især været nogle meget heftige lobbyister, der har fremført det synspunkt, men det mener vi ikke er et korrekt argument, for det, der er tale om, er, at nogle arbejdspladser nok vil flytte fra nogle færger, lufthavne og fly til de lokale supermarkeder og købmænd, og det mener vi i og for sig at den almindelige dansker har gavn af. Og man skal jo ikke glemme, at der også er en slags social slagside, når man taler om det her, for det er de mennesker, der i forvejen har råd til at rejse, der får spiritussen og cigaretterne billigere end de mennesker, der ikke har råd til at rejse.

Dengang man traf beslutningen, gav man de grupper, der i særlig grad berøres, en overgangsordning på 8 år. Og i Venstre mente vi, at var rigtigt, at man netop gav de virksomheder, der var direkte involverede i det taxfree salg, god tid; men endnu vigtigere for os var det, at man gav 8 år til de lokalsamfund, hvor vi selvfølgelig godt kan se at de afledte virkninger af, at man afskaffer det taxfree salg, er større end andre steder. For det er jo helt klart, at der i dette land er nogle områder, der er mere berørt af afskaffelsen end andre områder, og derfor har den lange overgangsordning på 8 år været vigtig.

Her mener vi fortsat, at regeringen godt kunne gøre noget mere for at se på, hvordan man kan hjælpe de tyndtbefolkede områder, for det er jo det, der er tale om. Det er jo områder, der er tyndtbefolkede, og som måske i forvejen har nogle økonomiske problemer.